

Пакінуць часцінку сябе

Дзмітрый Пятроўскі «Сонца прыгрэла. Чэрвень», 2017 г.

Яшчэ адна бібліятэчная пляцоўка для выставачных праектаў — «VILNIUS». Мастацкая галерэя, якая знаходзіцца ў мінскай бібліятэцы № 18, днямі адзначыла дзень нараджэння — 25 гадоў. З гэтай нагоды прадстаўнікі кніжніцы запрасілі аматараў мастацтва на святочную сустрэчу і адкрылі выстаўку жывапісу «Нам 25!»

Заснавальнік галерэі Алена Сухадолава падчас сустрэчы расказала пра ідэю стварэння творчай прасторы, успомніўшы, як у свой час звярнула ўвагу на параду аднаго з найвыдатнейшых мастакоў:

— Мне пашчасціла сябраваць з Аляксандрам Кішчанкам. Я працавала загадчыцай бібліятэкі, і ён неяк сказаў: «Ты павінна зрабіць

галерэю ў бібліятэцы». Спачатку я была супраць, можна было б адкрыць тую ж камп'ютарную залу, але потым адважылася на такі крок. Дэбютнай выстаўкай стала экспазіцыя Марыны і Мікалая Ісаёнкаў. Для Марыны гэта была першая выстаўка. Сёння яна масціты мастак, член Беларускага саюза мастакоў, яе ведаюць на Захадзе, а ў Італіі называюць каралевай нацюрмортаў. Аднак кожны, хто выстаўляўся ў нас, пакінуў тут часцінку сябе.

Сярод гасцей, якія завіталі ў галерэю, — галоўны спецыяліст упраўлення культуры Мінгарвыканкама Марына Ясюк, дырэктар Цэнтралізаванай сістэмы дзяржаўных публічных бібліятэк Алена Матвеева, былы дырэктар бібліятэкі № 18 Людміла Сулохіна, тэарэтыкі мастацтва і жывапісцы, якія з нагоды свята падаарылі ўласныя работы. Работу са сваёй калекцыі перадала галерэі «VILNIUS» і мастацтвазнаўца Ларыса Фінкельштэйн.

За чвэрць стагоддзя ў галерэі выстаўляліся самыя розныя мастакі. Тыя, хто прыйшоў сюды навічком, сёння маюць прызнанне і вядомасць. Можна, ў тым ліку дзякуючы магчымасці суіснавання кнігі і жывапісу. Зразумела, людзі, якія прыходзяць узяць кнігу, трапляюць у галерэю, і наадварот. А для супрацоўнікаў устаноў гэта не проста суседства двух напрамкаў творчасці — адзінае цэлае. Усяго за першыя існавання галерэі «VILNIUS» адбылося каля 300 выставачных праектаў. Для многіх творцаў гэтая выставачная пляцоўка стала першай у жыцці.

Сёння ж прадставілі творы больш як 30 аўтараў, якія ў розны час рабілі персанальныя выстаўкі ў галерэі ці ўдзельнічалі ў калектывных праектах. Сярод іх — Мікалай і Марыя Ісаёнкі, Леанід Гоманюк, Уладзімір Ісачанка, Уладзіслаў Пятручык, Надзея Пашкевіч, Юрый Яскевіч, Дзмітрый Мшар, Галіна Хайдарова, Андрэй Бондараў,

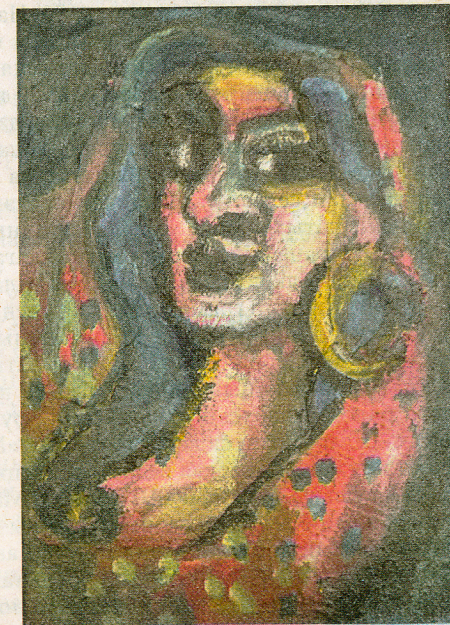
Ларыса Клімава, Ксенія Місан-Быстрова, Валерый Сямёнаў, Ганна Гадзірава, Дзмітрый Пятроўскі, Георгій Скамарохаў, Кацярына Мяснікова, Ала Няхайчык... Натуральна, гэтым разам хочацца сказаць пра найбольш яскравыя кампазіцыі. Найперш прываблівае сваім поглядам «Цыганка» (2010?) Віталія Чарнабрысава. Адметны почырк мастака — а гэта і насычаныя колеры, і ўпэўненасць мазка, і выразнасць форм — перадае экспрэсію і адначасова рамантызм, які быў уласцівы Віталю Чарнабрысаву. Упэўніцца ў гэтым дапамогуць іншыя творы аўтара: «Вешчун» (2008?), «Артыстка» (2009?), «Аўтапартрэт» (2009?), «Апасіяната» (2010?)... Унікальная для галерэі работа, выкананая ў тэхніцы энкаўстыкі, — «Югаславія. Мастар — горад старажытны» (год стварэння не пазначаны) Уладзіміра Самсонава. Самабытны вячэрні пейзаж здольны натхніць на доўгія разважанні аб жыцці ў гэтым свеце.

Лагічна, што большасць работ на выстаўцы — адлюстраванне прыроды. Зразумела, жанр не здольны здзівіць, аднак яго прызначэнне, асабліва ў сценах такой галерэі, здаецца зразумелым. Тут і паўабстрактныя работы серыі «Лінія гарызонта» (2021—2022) Надзеі Пашкевіч, і ясныя пейзажы Васіля Касцючэнка, Юрыя Яскевіча, Уладзіслава Пятручыка, Дзмітрыя Пятроўскага, Ірыны Апацкай, Галіны Здановіч, Святланы Баранкоўскай, Алена Стасевіча, Яўгена Зіміцкага, і трывожныя сюжэты Аляксандра Нежынца, Віктара Данілава, Анатоля Паўлыгі, Наталлі Бяляевай. Ubачыць гэтыя ды іншыя палотны можна да 11 верасня.

Яўгенія ШЫЦЬКА

Ларыса Клімава
«Дон Кіхот Ламанчскі», 2019 г.

Віталь Чарнабрысаў «Цыганка», 2010 (?) г.